

KOMUNISMA DZIRKSTELE

svētkot dienās, ceturtdienās un
pēdējās dienās. Numurs maksā 10 kap.

Redakcija Rūjienā, Upes ielā № 7
Tālruni: redaktoram 186,
redakcijai 20.

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas orgāns

Nr. 65 (1291)

Ceturtdien, 1958. gada 29. maijā

9. gads

Lopu ganišanai—vajadzīgo vērību! Sagatavotība ir, produktivitātes nav. Kāpēc?

★ Maz kultivētu ganību. ★ Aploku nav. ★ Zaļbarības sēja ieviecināta. ★ Skābbarības pietika tikai 2 mēnešiem. ★ Piekto daļu no ganāmpulka vajadzētu izbrāķēt. ★ Anna baldās no atbildības. ★ Vilpulkas slimnica kolhozam par nedienām. ★

—Vai vēlāis pavasaris jūsu kolhoza ganāmpulkam nesagādāja zināmas neērtības? — Jautājām kolhoza „Uzvara” valdes priekšsēdētājam b. Mičurovam.

—Patiesību sakot, neko lielu. Barības mums pietiek turpat vai līdz 1. jūnijam. Vienīgi lopu laišana ganībās aizkavēsies. Kā redziet, zāle vēl tikko sāk pa istam augt,—atbildēja viņš un sāka stāstīt, ka bez maz kā izdarījuši aplamību. Proti, bijis izrēķināts, ka, lopus turot kūtiš pat ilgi kā citiem pavasarim, barība paliks pāri un savas 20 tonnas ābolīņa varēs pārdo. Taču pavasaris ielīdzis, un šī lopbarība ganāmpulkam bijusi tikpat kā atradums.

—Bet kā jums ar ganiem, ganībām, piefermu laucieniem?

—Šis jautājums būtībā jau nokārtots. Nupat ieradījām ganības, kā arī iemērijām piefermu laucienus tām lopkopēm, kas nesen sākušas strādāt no jauna.

Tiešām, kolhozs lopu ganišanas periodam sagatavojies. Taču produktīvātes ziņā joprojām tas ir viens no pēdējiem rajonā. Kāpēc?

Te nemami vēra vairāki apstākļi. Pirmais no tiem — kolhozā maz kultivētu ganību. 129 govīm šogad varēja ierādīt tikai 20 ha kultivēto ganību. Pārējās ganības galvenokārt sastāda krūmāji vai meži.

Kolhozs nemaz nerūpējas par ganību aploku ierīkošanu. Līdz šim govīm nav ierīkots neviens hektārs aploku.

—Vai šogad nedomājiet ierīkot kaut cik aploku? — prasījām kolhoza fermu pārzinim Jansonam.

—Nav paredzēts.
—Ausekļieši, piemēram, pērn ar labiem panākumiem izmantoja elektrisko ganu. Vai arī jūsu kolhozam tas nebūtu izdevīgi?

—Jā, elektriskie gani tiešām ir laba lieta, bet...

Izrādās, ka kolhoza valde līdz šim aploku ierīkošanai nevelta nekādu vērību. 2 ha lielu ganību aploku teļiem uz savu ierosmi ierīkojusi vienīgi tejkope Irēna Brante.

—Vai ganības jūsu kol-

hozā mēsloja arī?—uzprasiņām kolhoza zootehniķi.

—Kauns gan teikt, bet arī šai ziņā nekas prātīgs nav darīts. 5 ha ganību nomēsloja vienīgi pirmajā brigādē,—atbildēja viņa.

Tātad ganības ir viens no neatrisinātiem jautājumiem kolhozā. Taču arī ar citām lietām stāvoklis nav labāks. Piemēram, zaļbarību piebarošanai iesēja īsi pirms 25. maija un gan-driz visu 20 ha platību uzreiz jājautā, kur gan palikuši brigāderu un zootehniķa prātījumi, ka to sēs pa trim daļām, lai kaut cik vienmērīgi varētu izmantot piebarošana.

Maz kolhozs rūpējas arī par pietiekamu sulīgās barības krājumu radīšanu. Piemēram, pērn arteli sagatavoja tikai 114 tonnas skābbarības, kuras, izēdinot ne vairāk ne mazāk par 5–6 kilogramiem dienā, pietika tikai diviem mēnešiem. Ja arī šogad atkārtos tādu pašu kļūdu, stāvoklis nav paredzams labāks.

Pie zemās lopu produktivitātes lielā mērā vainojams arī ganāmpulks. Tā kolhozā vecākas par 10.—11. laktāciju ir 24 govīs, bet 4 govīs ir ālavas. Tas sastāda apmēram piekto daļu no ganāmpulka.

Līdz galam vēl nav atrisināts lopkopju jautājums. Lopkopēm nepiešķir atvairinājumus. Droši vien tā iemesla dēļ kolhozā nevar atrast cilvēku, kam uzticēt pirmieņu grupu. Kad izvēle krita uz Annu Jēkabsoni, kura palīdz apkopt savu māti Kristīnei uzticēto govju grupu un citos darbos netiek iesaistīta, Anna nekādi nebija pierunājama.

—Dariet ar mani ko griebiet, bet es govīs kopt uz sava vārda neņemšos.

—Padomājiet un apsveriet labi Jūs taču uz līdzšinējo grupu (12 govīs) esiet trīs kopējas — māte Kristīne, meitasa Anna un Valija (viņa izpildīs ganes pienākumus), jums bieži vien vien palīgos vēl divas meitas, no kurām viena vajoļas pa Vilpulkas slimnīcu (to pašu slimnīcu, kas ārstu trūkuma dēļ nedarbojas, bet no kolhoza „Uzvara” aizvilkto 13 darba spējīgus kolhozniekus un ko derētu pārveidot par nelielu ambulanci, resp. pārstešanas punktu), otra strādā Idus skolā par apkopēju. Vismaz sešas govtiņas jūs noteikti varētu pent klāt un apkopt,—centās viņai ieskaidrot gan brigāderis, gan priekšsēdētājs, gan citi.

—Nē un nē,—bija vienīgi Annas vārds, kaut gan šim reālajam priekšlikumam māte labprāt piekristu.

—Bet tad es tev nepalīdzēšu un dari, ko gribi, Anna iespītējās un palika pie sava.

Tā nu iznāk. Agrāk, kalpodamas pie budžiem, daudz jauniešas Annas vecumā apkopa vēl vairākus govju, cūku, aitu un citu kustoņu un vēl gāja līdz citos lauku darbos, bet Anna par grūtu uzņemties to pašu mazumiju. Kur tad ir palikušas kauna jūtas, kur jaunības deģme? Vai tad tiešām jau sasniegti pārpilnības kalngali, ka nemaz nevajag strādāt. Ja tāpat kā Anna kolhozā „Uzvara” rīkotos visi, kas gan tad būtu?...

Annas un pārējo jauniešu rokās taču ir nākotne! Kam gan, ja ne viņiem jābūt tās pilnveidotājiem! Un jauniešu deģmes kolhozam „Uzvara” tiešām vajadzīgas vairāk nekā citur. Ja tās nebūtu, nebūs arī panākumu lopu produktivitātes kāpināšanā.

J. Brūnīns

Latvijas LKS Rūjienas rajona komitejas un laikraksta „Komunisma Dzirkstele” kontrolpostena kārtējais biļetens № 27

«Imantā» stāvoklis citādāks

★ Kultivētu ganību — 64 hektāri. ★ Tās visas mēslotas. ★ Aploku vien šogad būs 60 ha. ★ Zaļbarības kultūras sēj ar starplalkiem. ★ Trūkst viena gana. ★ Eriņu termas lopkopjiem katru 7. dienu būs brīva. ★

Kolhozā „Imantā”, uzskatot lopu ganišanu, tiešām stāvoklis citādāks. Uz minerālzemes te ierīkoti 64 hektāri pietiekami labu ganību, bet parasto ir nedaudz vairāk par diviem simtiem. Tiesa, šai kolhozā apmēram par simtu vairāk govju nekā „Uzvarā”, taču ganību attiecība pavisam citāda. Tikai kultivēto ganību te uz katru govī iznāk pa 0,3 hektāriem, bet pārējo — vēl pa nepilnam hektāram.

Visas kultivētās ganības virsmēlojas. Daļai dots pa 1,5 cmt kālija sāls un 1,5 cmt superfosfāta, daļai 2 cmt superfosfāta un 1 cmt kālija sāls. Nelielā platībā ganības saņēmušas arī vircu. Ierīkojot uzlabotās ganības, kolhoznieki uz tām parasti izsēj auzenes, ganību airennes, timotiņu un ābolīņa maisījumu. Šo zālāju sēklī audzēšanai katru gadu ierāda zināmas platības.

Līdz šā gada pavasarim kolhozā jau bija ierīkoti 40 ha aploku, bet 20 ha ierīkos jau tuvākajās dienās. Mieti un kārtīs aplokiem jau ir sagādātas. Tās tikai attiecīgi apstrādā.

Arī zaļbarības kultūrām kolhozā ierādīta pietiekama

vieta. Pirms pāris nedēļām iesēja pirmo partiju mīstra, bet 27. maijā — otro. Ar zaļbarības kultūrām jau apsesti ap 15 ha, bet pavisam to iesēs 34 ha. 20 hektāru platībā sēs kukurūzu un vēl 20 ha platībā — citas skābbarības kultūras.

Tātad par lopu ganišanu un piebarošana kolhozā ir padomāts nopietni. Jācer, ka arī produktivitāte būs pietiekoši laba.

Gatavojoties lopu ganišanai, kolhozā piejauti arī dažī krūmiņi. Piemēram, vēl tagad nav sarunāts gans „Selgužu” fermai, ne visas lopkopes audzēs piefermas laucienus. Taču šis jautājums ir atrisināms. Tā saknes diezgan lielā platībā audzēs laukkopiņas brigādes.

Kolhozā lielāka vērība jāvelti arī piena izslaukumu kontrolei.

Kā laba ierosme jāmin tāds fakts, ka lielākajā kolhoza fermā „Eriņos”, kur strādā sešas slaucējas, drīzumā norīkos slaucēju-atvietotāju. Tādējādi katrai lopkopei šai fermā katru septīto dienu iznāks brīva.

P. Graudiņš

Ierīko aplokus

Piecdesmit hektāru platībā ganību aplokus uz ilggadīgajiem zālājiem pie vairākām liellopu novietnēm šogad apņēmies ierīkot lauksaimniecības arteļa „Jaunā druva” kolhoznieki. Aploku būvei nepieciešamās kārtis un mieti jau sagatavoti ziemā, un tagad arteļa ļaudis uzsačuši aploku ierīkošanu pie liellopu novietnes „Liellus-

tes”, kur novietotas 80 slaucamās govīs. Šis darbs uzticēts kolhoza mellohārijas brigādei. Tās locekļi Aldis Dolga un Riards Grezdzens, brigāderis Eduarda Krieviņa vadībā uz ilggadīgajiem zālājiem jau ierīkojuši 10 aplokus katru ap 2 ha lielu. Tos paredzēts noganīt pakāpeniski, ganot katrā aplokā lopus 2–3 dienas. P. Krūmiņa

SEKOSIM PIRMAJĒM

Ar katru gadu vairāk lauksaimniecības ražojumu saņem valsts. To piegādē allaž rosiģi ir bijuši rūjienieši. Tā kolhozi „Auseklis” un „Brīvā druva” jau uz šā gada 20. maiju izpildījuši valsts obligāto olu piegādes gada plānu. Tuvu gada plāna izpildei atrodas arī kolhozi „Rosme” (93%), „Imantā” — (81%),

„Spars” un „Skaņais kalns” (pa 88%).

Lielākā daļa rajona kolhozu apmierinoši kārtājuši arī olu valsts iepirkuma saistības. Piemēram, kolhozs „Auseklis” jau izpildījis par 85 procentiem valsts olu iepirkuma gada plānu, kolhozs „Zvaigzne” — par 70, „Sarkanā zvaigzne” — 61, „Liesma” — 66 procentiem.

Neskatoties uz apmierinošu vīstū dēļību un pietiekošām olu rezervēm, olu valsts iepirkuma plāna izpildē stipri atpaliek kolhozs „Straume” — 22,3, „Lepina ceļš” — 13,8 procentiem, kā arī vēl dažī citi rajona kolhozi.

Iestājoties sējas laikam, kur katru stunda dārga tirumā, kā arī ņemot vērā vis-

pārējo olu cenu pazemināšanos tirgū — saimnieciski izdevīgāk ir kolhoziem olas pašreiz nodot valsts iepirkumā — valsts plāna izpildei tuvākā olu pieņemšanas punktā vai lauku veikalā.

Steigsim nokārtot saistības olu piegādē ar valsti! Sekosim pirmajiem.

Z. Podziņš

